

Sygnatura akt IV Ka 707/22

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2022 r.

4Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodniczący:	1SSO Ewa Rusin (spr.)
1Sędziowie:	1SO Tomasz Uszpulewicz 2SO Tomasz Wysocki
1Protokolant:	1 Ewa Ślemp

przy udziale Marka Bzunka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2022 r.

6sprawy K. N.

7syna J. i E. z domu Z.

8urodzonego (...) w Z.

9oskarżonego z art. 197 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 245 kk,

10art. 278 § 1 kk

11na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

12od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

13z dnia 15 czerwca 2022 r. sygnatura akt II K 561/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M.P.z Kancelarii Adwokackiej w Z. 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 707/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 15 czerwca 2022r. sygn. akt II K 561/21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z			

dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. N.	Aktualnie 22 –letni oskarżony był już 8 - krotnie karany sądownie za różnego rodzaju występki pospolite, głównie przeciwko mieniu, przeciwko zdrowiu z art. 157 § 2 kk i tzw. narkotykowe.	Dane o karalności	725-726
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Dane o karalności	Niekwestionowane.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	I. mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., polegającą na dowolnej a nie swobodnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka D.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

B. i przyjęcie, że wina oraz sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości, podczas gdy z zeznań świadka wprost wynika, że pokrzywdzona w momencie jego przyjazdu nie wyglądała na wystraszoną zapłakaną, a wręcz na podekscytowaną, co stanowi wątpliwość, która winna być rozstrzygana na korzyść oskarżonego;

II. mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. polegającą dowolnej a nie swobodnej ocenie zeznań świadka J.

J. skutkującej ich nieuwzględnieniem, podczas gdy wskazywały one istotne dla postępowania informacje;

w przypadku nieuznania zasadności powyższych zarzutów:

III. na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 § 4 k.p.k. rażącą niewspółmierność orzeczonej kary

	<p>pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 7 miesięcy, w stosunku do celów, jakie kara ta winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. I, II.</p> <p>Jak należy wnioskować z treści apelacji, bo tego nie wyrażono wprost, jej przedmiotem w tym zakresie jest uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do czynów I-go (zgwałcenia pokrzywdzonej W. S.) i II – go (gróźb kwalifikowanych z art. 245 kk).</p> <p>Uznanie przy zastosowaniu kryteriów art. 7 kpk za wiarygodne jednych dowodów i odrzucenie wiarygodności innych to prawidłowy proces ocenny, zaś następcze oparcie ustaleń faktycznych na dowodach</p>			

ocenionych jako wiarygodne nie może zostać potraktowane jako obrazą art. 7 kpk czy powoływane dalej w apelacji art. 5 § 2 kpk tylko dlatego, iż ustalenia te nie są akceptowane przez oskarżonego. W szczególności nie stanowi naruszenia tego przepisu dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób odmienny od subiektywnych oczekiwań jednej ze stron procesu, w tym przypadku oskarżonego, jak chce tego apelujący.

Przeciwnie oczekiwaniom oskarżonego zaprezentowana przez sąd I instancji ocena dowodów pozostaje prawidłowa, bo obejmuje całokształt ujawnionych okoliczności sprawy, jest wszechstronna i pozbawiona błędów logicznych.

Przypomnieć wypada, iż przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 kpk wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem w toku

rozprawy głównej
całokształtu
okoliczności sprawy
(art. 410 kpk)
i to w sposób
podyktowany
obowiązkiem
dochodzenia prawdy
(art. 2 § 2
kpk), stanowi wyraz
rozważenia
wszystkich tych
okoliczności
przemawiających
zarówno na korzyść,
jak i na niekorzyść
oskarżonego(art. 4
kpk), jest
wyczerpujące i
logiczne - z
uwzględnieniem
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego -
uargumentowane w
uzasadnieniu
wyroku (art. 424 § 1
pkt 1 kpk).

Kontrola
odwoławcza
wykazała, że sąd I
instancji
nienagannie
wypełnił te wymogi,
dlatego ustalenia
faktyczne i
wnioskowania
zaskarżonego
wyroku zostały w
postępowaniu
apelacyjnym
zaakceptowane.

Apelujący nawet
nie podjął próby
wykazania, aby w
rozumowaniu sądu
rejonowego w
zakresie oceny

dowodów wystąpiły
jakieś istotne błędy
czy wadliwości.
Dotyczy to zwłaszcza
najważniejszego
dowodu, na którym
oparto ustalenia
wyroku w postaci
zeznań
pokrzywdzonej 18
– letniej W.
S.. Pokrzywdzona
(która oskarżonego
poznała w dniu
zdarzenia)
konsekwentnie i
obszernie opisała
zastosowaną wobec
niej przez
oskarżonego
przemoc w postaci
bicia po całym ciele,
trzymania za włosy,
doprowadzenie jej
w ten sposób do
stosunku oralnego
i waginalnego a
następnie
wyartykułowane
groźby oskarżonego
popelnienia
kolejnego
przestępstwa w razie
zawiadomienia o
zgwałceniu organów
ścigania.
Przekonanie o
miarodajności tych
zeznań słusznie sąd
oparł nie tylko
na analizie tego
dowodu ale także
innych
niepodważonych i
nawet nie
wymienionych w
apelacji dowodach,
tj. dokumentacji
fotograficznej i
lekarskiej dotyczącej

doznanych przez
pokrzywdzoną
obrażeń ciała, opinii
medycznej i
psychologicznych,
zeznań świadków
wspierających
relację
pokrzywdzonej w
osobach S. M., M.P.
(1) i A. P..

Natomiast
wyjaśnieniom
oskarżonego sąd
ten słusznie dał
wiarę tylko w
ograniczonym
zakresie, tj. że
oskarżony
krytycznego
wieczoru miał
kontakt seksualny
z pokrzywdzoną,
odmawiając wiary
depozycjom o
wyrażonej przez
pokrzywdzoną
zgodzie na
współzycie, czułym
pożegnaniu z
oskarżonym i
następnie
utrzymywaniu z
nią kontaktów, zaś
próbę
zdeprecjonowania
pokrzywdzonej jako
osoby
zdemoralizowanej
trafnie uznał za
nieskuteczną linię
obrony.

Przywołane w
apelacji zeznania
świadka D. B.,
który już po
dokonanych czynach
I i II przyjechał na

miejsce, by odwieźć
oskarżonego i
pokrzywdzoną do
domów, także nie
wspierają linii
obrony oskarżonego,
w tym nawet
nie prowadzą do
potrzeby
podejmowania
rozważań w aspekcie
art. 5 § 2
kpk. Ów świadek
wprost wskazał, iż
po przyjeździe na
miejsce spotkania,
uznał, że
pokrzywdzona
cyt.”nie wyglądała
na wystraszoną ...
odniosłem wrażenie,
że była
podekscytowana,
miała wypieki na
twarzy...”, ale też
zaznaczył, że
domyślił się, że
mogło dojść między
oskarżonym i
pokrzywdzoną do
zbliżenia,
pokrzywdzona nie
okazywała
zainteresowania
oskarżonym,
świadek też
dostrzegł na jej
twarzy duży ślad
zaczerwienienia pod
lewym okiem (k. 39
akt). Zatem opisane
wyżej subiektywne
spostrzeżenia
świadka o
„podekscytowaniu”
pokrzywdzonej nie
są korzystne dla linii
obrony oskarżonego,
tym bardziej, że
jak to także dalej

wyraził świadek B., pokrzywdzona w trakcie jazdy do domu wręcz ignorowała oskarżonego.

Bezskutecznie apelujący buduje rzekome uchybienia sądu I instancji w odniesieniu do oceny zeznań świadka J. J.. Które to informacje świadka apelujący uznał za istotne, tego jej autor nie wyartykułował, przez co nie sposób się do tego zarzutu odnieść merytorycznie.

Wypada tylko wskazać, że J. J. oskarżony poznał tydzień przed inkryminowanymi czynami, wiedząc że ma chłopaka narzucał się oświadczeniami, że ją kocha i by dla niego zostawiła swojego wieloletniego chłopaka (k. 110 akt). J. J. nie była świadkiem inkryminowanych czynów, a jej własna opinia o pokrzywdzonej w lokalnym środowisku nie ma żadnego znaczenia dla ustaleń wyroku, dlatego słusznie sąd I instancji zeznania świadka

uznał za dowód nieprzydatny.

Ad. III.

Równie nietrafiony okazał się alternatywny zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej.

Apelujący nie wykazał, by kara łączna w zaskarżonym wymiarze nosiła cechy surowości, a już tym bardziej rażącej w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk.

Suma kar podlegających łączeniu to 4 lata pozbawienia wolności, w tym relatywnie niska kara 3-ch lat pozbawienia wolności za występki zgwalcenia, kwalifikowany z art. 197 § 1kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, zatem łączna 3-ch lat i 7-miu miesięcy pozbawienia wolności, zważywszy na nieskuteczność licznych uprzednich skazań i powrót oskarżonego na drogę przestępstwa jawi się wręcz łagodną. Jej wykonanie powinno stanowić

<p>rozstrzygnięcie wychowawcze i zapobiegawcze dla oskarżonego oraz zrealizować wymogi prewencji ogólnej w rozumieniu art. 85 a kk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o zmianę orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec prawidłowych ustaleń faktycznych zaskarżonego wyroku brak jakichkolwiek podstaw dla zmiany wyroku przez uniewinnienie oskarżonego, tym bardziej, że do czynu III-go z art. 278 § 1 kk oskarżony się przyznał.</p> <p>Alternatywny wniosek o obniżenie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności także nie znajduje</p>		

uzasadnionych podstaw, o czym wskazano w sekcji 3.1 wyżej.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Nie wystąpiły.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do obu zarzucanych mu czynów z akceptacją wymiaru kar jednostkowych i łącznej pozbawienia wolności.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		

Sąd I instancji zebrał pełny materiał dowodowy, następnie prawidłowo ocenił, stosując się ściśle do kryteriów art. 7 kpk (oceniając dowody we wzajemnym powiązaniu, wywodząc słuszne i logiczne wnioski końcowe), w następstwie czego poczynił trafne ustalenia faktyczne, a prawidłowa ich subsumpcja skutkowała słusznym skazaniem oskarżonego za zarzucane mu występki.

Ponadto w sprawie nie wystąpiły także podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów apelacyjnych.

Nie wystąpiły również w sprawie okoliczności o jakich mowa w art. 440 kpk, uzasadniające zmianę wyroku na korzyść oskarżonego czy uchylenie wyroku w trybie art. 437 § 2 kpk.

Skoro ponadto wymierzone oskarżonemu kary

<p>jednostkowe dotykają dolnego progu zagrożenia zwłaszcza w art. 197 § 1 kk, a karę łącznie wymierzono z zastosowaniem zasady asperacji, to nie występują jakikolwiek przesłanki do łagodzenia tej kary.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II. III.</p>	<p>II. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra</p>	

	<p>Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).</p> <p>III. O zwolnieniu oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk, co uzasadnia brak po jego stronie majątku i realnych dochodów oraz wymierzenie kary izolacyjnej.</p>	
7. PODPIS		
SSO Tomasz Uszpulewicz SSO Ewa Rusin SSO Tomasz Wysocki		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	orzeczenie o winie i karze

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana